รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

การวิเคราะห์ผลการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

หรรษา สันติวิไลลักษณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

งานวิจัยสถาบันฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

การวิเคราะห์ผลการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

หรรษา สันติวิไลลักษณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

งานวิจัยสถาบันฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การวิเคราะห์ผลการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวหรรษา สันติวิไลลักษณ์

ปี พ.ศ. : 2560

การวิเคราะห์ผลการประเมินงานประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557- 2559 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ประจำปีการศึกษา 2557-2559

ผลการวิจัยพบว่า ระดับคะแนนสูงขึ้นในทุกๆปี เนื่องจาก คณะมีระบบและกลไกที่ดีในการพัฒนาคณาจารย์ด้านการวิจัย ทั้งจากกระบวนการจัดการความรู้ การสร้างแรงบันดาลใจ การส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ ทำให้เกิดผลการดำเนินงานที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีโครงการบริการวิชาการที่ลงสู่ชุมชนสนองตอบต่อความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง และบูรณาการเชื่อมโยงกับการพัฒนานักศึกษาให้มีประสบการณ์ตรงตามศาสตร์สาขาวิชา แต่คณะควรกำหนดพื้นที่เป้าหมายในการให้บริการวิชาการแก่สังคม แล้วนำไปสู่กับพัฒนาชุมชน อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์ของกองวิเคราะห์นโยบายและแผนที่ส่งเสริมให้พนักงานสายสนับสนุนได้พัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (Routine to Research) ด้วยการจัดโครงการ “ส่งเสริมการทำวิจัยสถาบันสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560” และจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แก่ รองศาสตราจารย์วิราพร พงษ์อาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ผ่องลักษม์ จิตต์การุญ ผู้วิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะ รวมถึงแนวทางการทำวิจัยที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีจนทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จสมบูรณ์ไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะวิทยาการจัดการที่กรุณาให้ข้อมูลผลการประเมินงานประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557- 2559 เพื่อทำวิจัยสถาบันสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัยสถาบันสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

หรรษา สันติวิไลลักษณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	**จ**
สารบัญภาพ	**ฉ**
บทที่	
1 บทนำ	**1**
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ปัญหาการวิจัย	2
คำถามในการวิจัย	2
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	**3**
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ	3
ความหมายของการประกันคุณภาพ	7
ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา	9
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
3 วิธีดำเนินการวิจัย	**12**
แหล่งข้อมูล	12
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	12
การเก็บรวบรวมข้อมูล	12
การวิเคราะห์ข้อมูล	12

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สารบัญ

		หน้า
4	**ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**	**13**
	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานจากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557 – 2559	13
	ผลการวิเคราะห์จุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาของแต่ละองค์ประกอบในปีการศึกษา 2557 – 2559	15
5	**สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ**	**26**
	สรุปผลการวิจัย	26
	อภิปรายผลการวิจัย	26
	ข้อเสนอแนะ	27
บรรณานุกรม		**28**
ภาคผนวก		**30**
	แบบฟอร์มรายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน	
ประวัติผู้วิจัย		**45**

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เปรียบเทียบผลการประเมินประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557– 2559 จำแนกตามองค์ประกอบ	13
2	แสดงจุดเด่นของแต่ละองค์ประกอบ ในปีการศึกษา 2557-2559	16
3	แสดงจุดที่ควรพัฒนาของแต่ละองค์ประกอบ ในปีการศึกษา 2557 - 2559	20

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงผลเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557 – 2559 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	15

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะวิทยาการจัดการมุ่งการพัฒนาสมรรถนะหลักของบุคลากร รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับพันธกิจ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของคณะ จึงได้กำหนดอัตรากำลังของบุคลากรในปัจจุบันและทั้งที่ต้องการในอนาคต เพื่อใช้ในการวางแผนความต้องการด้านบุคลากรของคณะและมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดอัตรากำลังที่ต้องการเพื่อการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ และการพัฒนางานประจำประมาณ 5 ปีข้างหน้า เพื่อให้บุคลากรได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่สถาบันการศึกษากำหนด สามารถนำความรู้ที่ได้รับการพัฒนามาเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของแต่ละคน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมเรื่องขวัญกำลังใจแก่บุคลากร โดยนำแนวคิดระบบสมรรถนะ (competency system) มาเป็นเครื่องมือแปลงกลยุทธ์ของคณะไปสู่การปฏิบัติและติดตามประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อสามารถบ่งชี้ความสำเร็จ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผน เพื่อให้การปฏิบัติงานของคณะวิทยาการจัดการ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินงานที่บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามวิสัยทัศน์ ภารกิจ พันธกิจ และนโยบายของผู้บริหาร ตลอดจนเป็นการสร้างบรรยากาศการบริหารองค์การแบบมีส่วนร่วมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง คณะวิทยาการจัดการ จึงได้ปรับนโยบายและแผนกลยุทธ์การพัฒนาคณะฯ โดยหนึ่งในนโยบายเพื่อการพัฒนาคณะฯ ได้กล่าวถึง นโยบายด้านการบริหารจัดการ ซึ่งการสนับสนุนการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการและด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นอีกหนึ่งภารกิจที่สำคัญยิ่งต่อผู้บริหารและคณะวิทยาการจัดการ

ปัจจุบันการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องบริหารการศึกษาในเชิงคุณภาพ โดยมีการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่จะส่งเสริมและผลักดัน ให้กระบวนการทำงานในทุกระดับและบุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินไปอย่างสอดคล้องกัน เป็นระบบ มุ่งไปในทิศทางที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล คณะวิทยาการจัดการเล็งเห็นถึงประโยชน์ของการประกันคุณภาพภายใน อันจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการองค์กร ดังนั้น คณะวิทยาการจัดการจึงจำเป็นจะต้องได้รับทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการประกันคุณภาพว่าอยู่ในระดับใด และจำเป็นต้องรับทราบแนวทางการบริหารจัดการระบบการประกันคุณภาพภายใน การนำเอาผลการประเมินคุณภาพมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพ ตลอดจนปัญหา อุปสรรค และผลกระทบจากการประกันคุณภาพภายในของคณะฯ เพื่อนำเอาข้อมูลต่างๆเหล่านี้ไปพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการระบบการประกันคุณภาพภายใน ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้คณะวิทยาการจัดการได้ทราบข้อมูลที่เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา และเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานตามภารกิจของคณะวิทยาการจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ปัญหาการวิจัย

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ได้รับการประเมินประกันคุณภาพการศึกษาโดยต่อเนื่องทุกปี และมีผลการประเมินโดยต่อเนื่อง แต่ยังไม่มีการจัดระบบผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยต่อเนื่องอย่างชัดเจน

คำถามที่ใช้ในการวิจัย

ผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา ปี 2557-2559 เมื่อจัดระบบแล้วมีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ปี 2557-2559

ขอบเขตการวิจัย

วิเคราะห์ผลการประเมินงานประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557- 2559 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยเน้นผลคะแนนในแต่ละตัวบ่งชี้

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง ผลการประเมินที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของสถาบันว่าส่งผลต่อคุณภาพตามดัชนีบ่งชี้

2. การวิเคราะห์ หมายถึง การแยกแยะทางความคิด หรือทางวัตถุของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อให้เห็นองค์ประกอบเพื่อศึกษาแต่ละองค์ประกอบหรือว่าแยกแยะเพื่อให้เห็นเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ที่ทำให้เกิดสิ่งนั้น หรือเรื่องนั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ปี 2557-2559

2. สารสนเทศที่ได้จากการศึกษาสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ
2. ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา
3. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

การศึกษานับว่าเป็นรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า แก้ไข ปัญหาสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในช่วง ต่าง ๆ ตลอดชีวิตตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาของชีวิต การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและร่วมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศในความพยายามพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทยมีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ที่ปรากฏเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนในปัจจุบันคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาหลายประเด็นและมีบทบัญญัติให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 6 ที่ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

ทฤษฎีการประเมิน (Evaluation Theory)

ทฤษฎีการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (Decision Making Evaluation Theory)

ศิริชัย กาญจนวาสี (2547) กล่าวว่าความหมายของการประเมินได้รับการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง เริ่มต้นจากความเข้าใจที่ว่าการประเมินเป็นสิ่งเดียวกันกับการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การประเมินเป็นกระบวนการศึกษาสิ่งต่างๆโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัย การประเมินเป็นการตรวจสอบการบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การประเมินเป็นการช่วยเสนอสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ การประเมินเป็นการสนองสารสนเทศแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายด้วยการบรรยายอย่างลุ่มลึกและการประเมินเป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน

Cronbach (1963 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี,2547) การประเมินเป็นกระบวนการที่เป็นระบบในการเก็บรวบรวมและใช้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจ จุดมุ่งหมายของการประเมินโครงการอยู่ที่ความต้องการทราบผลโครงการ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานและส่วนใดของโครงการที่ควรจะปรับปรุง

Akin (1963 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี,2547 และสมคิด พรมจุ้ย, 2542) การประเมินเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดความมั่นใจในการตัดสินใจด้วยการคัดเลือกข้อมูลที่เหมาะสม การรวบรวมและวิเคราะห์เพื่อจัดทำรายงานสรุปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการตัดสินใจเลือกทางที่เหมาะสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Stufflebeam (1963 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี,2547) การประเมินเป็นการระบุปัญหาการจัดหาและการเสนอสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกทางเลือกวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสม

กล่าวโดยสรุปคือ การประเมิน หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการประเมินผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ต่างๆที่กำหนดไว้โดยอาศัยการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์เพื่อตัดสินใจ หาทางเลือกที่เหมาะสม

<u>รูปแบบการประเมิน (Evaluation Model)</u>

รูปแบบการประเมินของ Akin (1963 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี,2547 และสมคิด พรมจุ้ย, 2542) ได้เสนอรูปแบบการประเมินที่เรียกว่า CSE (center for the study of evaluation approach) โดยมี จุดเน้นของการประเมินคือการประเมินเพื่อตัดสินใจ ซึ่ง Akin ได้ให้ความหมายของการประเมินว่าเป็นกระบวนการกำหนดขอบเขตของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเลือกข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การจัดทำรายงานสรุปให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจในการเลือกแนวทางที่เหมาะสมกับการดำเนินงานโครงการ

Akin ได้แบ่งขอบข่ายการประเมินเป็น 5 ประเด็น ดังนี้

1) การประเมินระบบ (System Assessment) คือการประเมินผลที่จำเป็นในการให้ข่าวสารเพื่อสาร ตัดสินใจเกี่ยวกับสภาวะของระบบ

2) การประเมินการจัดเตรียมโปรแกรม (Program Planning) คือการประเมินผลที่เป็นการให้ข่าวสารเพื่อ ช่วยในการเลือกเฟ้นโปรแกรมเฉพาะโดยหวังว่าจะได้พบกับความต้องการทางการศึกษาในแง่ใดแง่หนึ่ง

3) การประเมินการนำไปใช้ (Program Implementation) คือการประเมินที่มีความจำเป็นในการจัดหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับขอบข่ายที่จะนำโปรแกรมมาใช้ได้ดังตั้งใจ และเกี่ยวข้องกับกลุ่มที่สนใจจะใช้โปรแกรม

4) การประเมินเพื่อปรับปรุงโปรแกรม (Program Improvement) คือการประเมินเพื่อหาข่าวสารระหว่างที่โปรแกรมดำเนินการอยู่ วัตถุประสงค์ต่างๆกำลังจะประสบความสำเร็จและผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิดกำลังจะเกิดขึ้น ข่าวสารเช่นนี้คือคุณค่าของการขยายขอบข่ายโปรแกรม

5) การประเมินเพื่อรับรองโปรแกรม (Program Certification) คือการประเมินผลที่จำเป็นในการจัดหาข่าวสารที่ผู้ทำการตัดสินใจได้ใช้ในการตัดสินเกี่ยวกับคุณค่าของโปรแกรมและศักยภาพในการขยายขอบข่ายให้กว้างขวางของโปรแกรมเพื่อให้ใช้ได้กับสถานการณ์ที่สอดคล้องกัน

รูปแบบการประเมินของ Stufflebeam Stufflebeam และคณะ (อ้างถึงใน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ,2540) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ การประเมินเรียกว่าซิบโมเดล (CIPP Model) เป็นการประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง โดยมีจุดเน้นที่สำคัญ คือการใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการเพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา วัตถุประสงค์ของการประเมินคือการใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ คำว่า CIPP เป็นคำย่อมาจาก Content ,Input ,Process และProduct ซึ่งสตัฟเฟิลบิม ได้ให้ความหมายของการประเมินว่าเป็นการประเมิน กระบวนการของการบรรยาย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ประโยชน์ในการ ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมซึ่งการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศที่สำคัญมุ่งประเมิน 4 ด้าน คือ

1) การประเมินสภาพแวดล้อม (Content Evaluation : C) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญเพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามต่างๆ

2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อใช้ข้อมูลในการตัดสินใจปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เหมาะสมหรือไม่ โดยดูว่าปัจจัยที่จะใช้จะช่วยให้บรรลุจุดหมายของโครงการหรือไม่ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ

3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมินระหว่างดำเนินโครงการเพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่างๆที่กำหนดไว้และเป็นการรายงานผลการปฏิบัติงานของโครงการ ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ

4) การประเมินผลผลิต (Content Evaluation : c) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลการรายงานผลที่ได้จากการประเมินสภาพแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้นและกระบวนการร่วมด้วย ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ

ทฤษฎีการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ (A Theory of Evaluation Utilization)

ศิริชัย กาญจนวาสี (2547) กล่าวว่าเป้าหมายของการประเมิน คือการได้สารสนเทศสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน การนำสารสนเทศจากการประเมินไปใช้ประโยชน์มีได้ หลายรูปแบบ ดังเช่น ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจสิ่งที่ประเมินนำไปสนับสนุนการตัดสินใจ การนำไปใช้เชิงปฏิบัติการ ปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการนำผลไปใช้ ได้แก่การประเมินที่สามารถตอบสนองความต้องการใช้สารสนเทศของผู้เกี่ยวข้อง นักประเมินจำเป็นต้องแสดงบทบาทการประเมินและบทบาททางการศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจการประเมิน ผลการประเมินและประสานการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์

1) ความหมายและรูปแบบการใช้ผลการประเมิน

ในระยะเริ่มแรกการนำผลการประเมินไปใช้ หมายความถึงการใช้อย่างเป็นรูปธรรมที่สามารถสังเกตได้ซึ่งเป็นปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นโดยตรงทันทีที่ทราบผลการประเมิน การใช้ผลการประเมินในลักษณะนี้เรียกว่าการใช้ผลการประเมินในเชิงปฏิบัติการ สารสนเทศที่ได้จากผลการประเมินเปรียบเสมือนเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีผลโดยตรงกับการตัดสินใจของผู้บริหารเกี่ยวกับแผนงาน โครงการ งานที่ทำต่อไป เช่น ผลการประเมินทำให้เกิดการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงนโยบาย ปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงาน ยุติ/หลักฐานที่ใช้แสดงถึงผลการประเมินในลักษณะนี้สามารถสังเกตได้โดยจากรายงานการตัดสินใจและการสั่งการได้ดำเนินการอันเป็นผลมาจากการประเมิน

2) การใช้ในเชิงความคิด การใช้ในเชิงความคิด หมายถึง ผลการประเมินให้ข้อมูลข่าวสาร ให้แสงสว่างทางปัญญาที่มีอิทธิพลต่อความคิดของผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องแต่ไม่ได้นำไปสู่การตัดสินใจโดยตรงต่อแผนการปฏิบัติงาน รู้สภาพการปฏิบัติงานด้านขึ้น ทำให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ประเมิน ซึ่งสามารถสะสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

นำไปสู่การตัดสินใจเชิง นโยบายที่เกี่ยวข้องเป็นต้น ผลการประเมินจึงทำให้เกิดผลในเชิงความคิด สร้างความคิดใหม่เมื่อสะสมมากๆ เข้าอาจจะนำไปสู่การปฏิบัติเกี่ยวกับแผนงานโครงการ อาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงนโยบาย การจัดลำดับความสำคัญใหม่ การประเมินโครงการทางสังคมสามารถช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจปรากฏการณ์ ทางสังคมมากขึ้น การใช้สารสนเทศจากการประเมินในลักษณะนี้ทำให้เกิดความสว่าง ความเข้าใจและการเรียนรู้จึงไม่ควรถูกมองข้าม

การใช้ผลการประเมินในเชิงความคิดเป็นการใช้ในขั้นแรกที่อาจนำไปสู่การใช้ในขั้นต่อไป คือการใช้ในเชิงปฏิบัติการ ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเชื่อมโยงสารสนเทศจากการประเมินไปยังสถานการณ์จริงของแผนงาน โครงการ การใช้เชิงปฏิบัติการเกิดขึ้นได้ 3 รูปแบบ

การใช้ในเชิงตรวจสอบยืนยัน เป็นการใช้ผลการประเมินเพื่อเป็นเหตุสนับสนุนหรือยืนยันแนวทางการตัดสินใจของผู้บริหารหรือผู้วางนโยบาย

การใช้ในเชิงสัญลักษณ์ เป็นการใช้ผลการประเมินเป็นเครื่องช่วยในการติดตามแนวทางและระเบียบขั้นตอนที่เหมาะสมการใช้ลักษณะจึงไม่ได้สนใจการนำผลไปปฏิบัติโดยตรง เป็นการใช้การควบคุมคุณภาพของการประเมินจึงอาจไม่ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการตามแผนงานโครงการ เช่น การใช้สารสนเทศของการประเมินโดยผู้ตรวจสอบหรือคณะกรรมการกำกับการประเมิน เป็นต้น

การใช้ในเชิงการปฏิบัติ การใช้ผลการประเมินเป็นเครื่องมือช่วยในการลงมือปฏิบัติดำเนินงานซึ่งเป็นหลายลักษณะ เช่น เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาหรือปรับแผนงานโครงการ ปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงาน ปฏิบัติการแก้ไขปัญหา เป็นต้น การใช้ในลักษณะนี้จึงอาจส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงปรัชญา วิสัยทัศน์องค์กร หลักการและทฤษฎีของโครงการ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ผลการประเมิน (Factors Affecting Utilization)

- ความเข้าใจของนักประเมินเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในกระบวนการใช้ผลการประเมิน
- การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงในองค์กร
- การประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอ
- เกิดช่องว่างระหว่างที่ได้จากการประเมินกับความชัดเจนในวิธีการปฏิบัติ
- ความเอนเอียงในการประเมิน

อุปสรรคในการใช้ผลการประเมิน Leviton และ Hughes (1981 อ้างถึงใน วราภรณ์ บุญเจียม ,2546) ได้กล่าวถึงอุปสรรคในการใช้ ผลการประเมินอาจจะเกิดจากสาเหตุต่างๆดังนี้

- การประเมินที่มีคุณภาพต่ำจะมีประโยชน์น้อยเนื่องจากไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง
- ผลการประเมินไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์เนื่องจากผู้ประเมินไม่รู้จักใช้หรือผู้ใช้ไม่ได้เลือกผลนั้นมาใช้
- ผลการประเมินนั้นไม่มีผลกระทบเพราะสิ่งที่เกิดขึ้นไม่มีผลต่อการตัดสินใจจึงทำให้ไม่ได้ผลกาประเมินนั้น

การใช้สารสนเทศในการตัดสินใจ ควรจะประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้

1) ตรงต่อเวลา คือสารสนเทศที่ได้ต้องทันต่อการใช้ประโยชน์ มีผลต่อการตัดสินใจและมีประโยชน์ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถบอกถึงสภาพหรือแนวโน้มการเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

2) ความสมบูรณ์ของข้อมูล คือความถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์ ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการ

3) ความสัมพันธ์ของข้อมูล คือข้อมูลที่ได้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล สามารถสื่อ ความหมายให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติได้ถูกต้อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการประเมิน

1) คุณลักษณะของผู้ประเมิน ได้แก่ความตั้งใจ ความจริงใจในการประเมิน ความรู้ความสามารถ และความน่าเชื่อถือ บุคลิกภาพและความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประเมินกับผู้ใช้ผลการประเมิน

2) คุณลักษณะของผู้ใช้ผลการประเมิน ได้แก่ความสนใจในการประเมิน การมีส่วนร่วมในการ ประเมิน ทัศนคติต่อการประเมิน ความรู้ความเข้าใจของผู้ใช้

3) คุณลักษณะของบริบทในการประเมิน ได้แก่ โครงสร้างองค์กรจำนวนบุคลากรหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง การเมืองในการประเมิน การกระจายอำนาจและการสื่อสาร

4) คุณลักษณะของการประเมิน ได้แก่ความถูกต้อง การตอบสนองความต้องการของผู้ใช้และความน่าเชื่อถือ

ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์ (2540 : 2) กล่าวว่า “การประกันคุณภาพ” หมายถึง กระบวนการในการควบคุมคุณภาพ ตรวจสอบคุณภาพ และประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นแบบแผนและเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า การให้การศึกษาจะได้คุณภาพดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับ Cryer (1993 อ้างถึงในสำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2541 : 7) ที่กล่าวว่า “การประกันคุณภาพ” เป็นแผนงานและปฏิบัติการทั้งหลายที่เป็นระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า การให้การศึกษาจะสนองตอบต่อคุณภาพที่กำหนด

วันชัย ศิริชนะ (2537 : 10) ได้ให้ความหมายว่า “การประกันคุณภาพ” หมายถึง กระบวนการหรือกลไกใดๆ ที่เมื่อได้ดำเนินการไปแล้วจะทำให้เกิดการดำรงซึ่งคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้ได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง อันเป็นการป้องกันผลประโยชน์ของผู้เรียน ผู้ปกครอง นายจ้าง ตลอดจนสังคมโดยส่วนรวม ทั้งนี้ รวมถึงกระบวนการหรือกลไกใดๆ ที่ริเริ่มขึ้นภายในสถาบันอุดมศึกษาเองหรือหน่วยงานภายนอกก็ได้

ทบวงมหาวิทยาลัย (2542 : 1) ได้ให้ความหมาย “การประกันคุณภาพ” ไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติที่จำเป็นต้องดำเนินงานเพื่อประกันว่าคุณภาพการศึกษาได้รับการรักษาไว้และส่งเสริมเพิ่มพูน และเกิดความมั่นใจว่า จะได้ผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับ อุทุมพร จามรมาน (2543 : 2) ที่กล่าวว่า “การประกันคุณภาพ” หมายถึง การระบุความชัดเจนในวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ตลอดจนวิธีปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ

Cuttance (1993 : 18) ได้ให้ความหมายว่า “การประกันคุณภาพ” หมายถึง กลยุทธ์ที่ได้วางแผนไว้อย่างเป็นระบบและการปฏิบัติงานที่ได้มีการออกแบบไว้โดยเฉพาะ เพื่อรับประกันว่ากระบวนการได้รับการกำกับดูแล รวมถึงการปฏิบัติงานนั้นมุ่งไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้อยู่ตลอดเวลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

นิติธร ปิลวาสน์ (2556) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การทำกิจกรรมหรือการปฏิบัติภารกิจหลักอย่างเป็นระบบตามแบบแผนที่กำหนดไว้ โดยมีการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) จนทำให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพ และมาตรฐานของดัชนีชี้วัดระบบและกระบวนการผลิต ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (2555)กล่าวถึงความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาว่า หมายถึงการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม

สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2554: 7)ให้ความหมายของระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาว่า เป็นระบบที่สถานศึกษาสร้างความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ทั้งผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ตลอดจนองค์กรหรือสถานประกอบการที่รับผู้เรียนเข้าศึกษาต่อหรือทำงาน ว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานที่สถานศึกษากำหนด ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ มีทักษะ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรกำหนดและสังคมคาดหวัง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งสร้างประโยชน์ให้แก่ครอบครัวหรือชุมชนตามความเหมาะสม ด้วยการบริหารจัดการที่มีคุณภาพทั้งองค์กร โดยใช้หลักการมีส่วนร่วม บุคลากรในสถานศึกษาโดยเฉพาะครู และผู้บริหารตระหนักถึงเป้าหมาย คือ ผลประโยชน์เกิดกับผู้เรียนเป็นอันดับแรก

Lazăr VLĂSCEANU et al. (2007: 74)รวบรวมความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาว่า เป็นกระบวนการทั้งหมดในการประเมินคุณภาพ (การประเมิน การติดตาม การประกัน การรักษา และการพัฒนา) ของระบบ สถาบัน หรือหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาที่กำลังดำเนินการ และทำอย่างต่อเนื่อง ระบบการประกันคุณภาพที่มีการบังคับใช้จะมุ่งเน้นความรับผิดชอบและการพัฒนา โดยมีการให้ข้อมูลและการตัดสิน (ไม่ใช่การจัดอันดับ) ผ่านกระบวนการที่ตกลงกันไว้และมีการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอตามเกณฑ์ที่มีการสร้างขึ้นอย่างถาวร ระบบการประกันคุณภาพหลายๆ ระบบจะให้ความหมายแตกต่างกันระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (ได้แก่ การที่สถาบันอุดมศึกษาทำการติดตามและพัฒนาคุณภาพของตนเอง) และการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก(ได้แก่ การมีหน่วยงานระหว่างสถาบัน หรือหน่วยงานที่ควบคุมสถาบันทำการประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและหลักสูตร) กิจกรรมการประกันคุณภาพขึ้นอยู่5กับกลไกของแต่ละสถาบันที่จำเป็นในการสร้างวัฒนธรรมคุณภาพการจัดการด้านคุณภาพ การยกระดับคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ และการประเมินคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งในการประกันคุณภาพ

โดยสรุป การประกันคุณภาพ หมายถึง กระบวนการในการควบคุมคุณภาพ ตรวจสอบคุณภาพ และประเมินคุณภาพอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มั่นใจว่า คุณภาพการศึกษาได้รับการรักษาหรือได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่องและส่งเสริมเพิ่มพูน เพื่อให้ได้ผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพตามลักษณะที่พึงประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการ ของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษา จะประกอบด้วย“ระบบการประกันคุณภาพภายใน”และ“ระบบการประกันคุณภาพภายนอก”เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนาติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายเป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัดโดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอตอบสภาสถาบันหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวของเพื่อพิจารณา และเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและ เพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือสมศ. หรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองเพื่อเป็นการประกันคุณภาพให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษามีหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้การประเมินมีความสมดุลระหว่างเกณฑ์ที่กำหนด กับงานที่สถานศึกษาดำเนินการ

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลัดดา ศรีโท(2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาระบบการจัดการฐานข้อมูลและสารสนเทศในการประกันคุณภาพภายในเพื่อพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับสถานศึกษาอาชีวศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันและปัญหาระบบการจัดการฐานข้อมูลและสารสนเทศในการประกันคุณภาพภายในเพื่อพร้อมกับการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับสถานอาชีวศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่าสถานศึกษามี 1.1) การจัดการฐานข้อมูลและสารสนเทศในการประกันคุณภาพภายในยังมีการวางแผนไม่มากเท่าที่ควร 1.2) เครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศในการประกันคุณภาพภายในบางตัวบ่งชี้ไม่สมบูรณ์ 1.3)การแบ่งผู้รับผิดชอบในการจัดการฐานข้อมูลและสารสนเทศในการประกันคุณภาพภายในแบ่งเป็นมาตรฐาน ให้แต่ละแผนกและสาขา รับผิดชอบ ซึ่งมีคุณวุฒิ ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามมาตรฐานการและมีประสบการณ์ค่อนข้างน้อย 1.4) การจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศซ้ำซ้อนกันระหว่างฝ่ายและงาน 1.5) ปฏิทินและช่วงเวลาในการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศในการประกันคุณภาพภายในยังไม่ชัดเจนซึ่งเมื่อจะทำรายงานการประเมินตนเองต้องมีการจัดเก็บ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมในบางตัวบ่งชี้เพื่อให้ได้ข้อมูลและสารสนเทศในการประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ทำให้ข้อมูลบางมาตรฐานไม่เป็นปัจจุบัน 1.6)การจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศยังมีความต่อเนื่องไม่เท่าที่ควร 2) ระบบการจัดการฐานข้อมูลและสารสนเทศในการประกันคุณภาพภายในเพื่อพร้อมกับการประเมินคุณภาพภายนอก สำหรับสถานศึกษาอาชีวศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 2.1 ด้านปัจจัย (Input) ข้อมูลที่ต้องการเก็บตามมาตรฐานอาชีวศึกษาได้แก่ แหล่งข้อมูล วิธีการจัดเก็บข้อมูล แบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ ผู้จัดเก็บข้อมูล ผู้กำกับติดตามและช่วงเวลาในการจัดเก็บข้อมูล2.2 ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ 2.3ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ 2.4ด้านผลผลิต -18-(Output) สารสนเทศในการรายงานผลการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา จำนวน 6มาตรฐาน34ตัวบ่งชี้ พร้อมทั้งทำคู่มือการใช้ระบบการจัดการฐานข้อมูลสารสนเทศในการประกันคุณภาพภายในเพื่อพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอก ทำให้สถานศึกษามีระบบการจัดการฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพในด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards)คือผลการประเมินที่ได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ผลการประเมิน เช่น ผู้บริหารระดับสูง ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)คือวิธีการที่ใช้ในการประเมินจะต้องมีความเป็นได้ในการปฏิบัติจริง ประหยัด คุ้มค่า ด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) คือวิธีการประเมินจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อผู้ให้ข้อมูล ด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards) คือวิธีการประเมินต้องสามารถวัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดจริง มีความครบถ้วนสมบูรณ์ แหล่งผู้ให้ข้อมูลมีความเชื่อถือได้มีการวิเคราะห์และประเมินผลอย่างถูกต้องและผลการประเมินมีความเป็นปรนัย

จุฑารัตน์ วิทยาขาว(2541) ก็ได้ศึกษารูปแบบและปัญหาอุปสรรคของกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา แต่เป็นการศึกษารายกรณี ณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยที่พบมีความสอดคล้องกับสุวิมล ราชธนบริบาล โดยเฉพาะในเรื่องของปัญหาและอุปสรรค ซึ่งผู้วิจัยรายงานว่าก่อนที่ทบวงมหาวิทยาลัยจะได้ประกาศนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันฯได้ดำเนินการให้มีการควบคุมคุณภาพภายในมาบ้างแล้ว หากแต่มิได้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบการ นำนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัยมาปฏิบัติจึงเป็นการกระตุ้นให้มีการจัดกระบวนการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างมีระบบมากขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมให้หน่วยงานภายนอกเข้ามาตรวจสอบอย่างไรก็ตามการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือยังไม่บรรลุสำเร็จอันเนื่องมาจากปัญหาและอุปสรรคต่างๆ จำนวน 6 ประการ ดังต่อไปนี้ 1. ความเข้าใจที่ไม่ตรงกันของผู้บริหารและคณาจารย์เกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา โดยพบว่ากลุ่มผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมากกว่าคณาจารย์ 2. แม้ว่ากลุ่มผู้บริหารโดยทั่วไปจะมีความรู้ความเข้าใจที่ดีแต่เมื่อศึกษาเป็นรายกรณีพบว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับกระบวนการนี้แตกต่างกัน ดังนั้นความก้าวหน้าของการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหน่วยงานหรือคณะจึงอยู่ในระดับที่แตกต่างกันมาก นอกจากนี้ความต่อเนื่องของวาระผู้บริหารก็ส่งผลกระทบต่อความก้าวหน้าด้วยเช่นกัน 3. ความแตกต่างกันของทัศนคติ ทั้งนี้คณาจารย์มีความเห็นว่าการที่ให้คณาจารย์ถูกประเมินผลการ จัดการเรียนการสอนแต่เพียงฝ่ายเดียวเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรม โดยเห็นว่าผู้บริหารก็สมควรได้รับการตรวจสอบและประเมินผลการบริหารงานด้วยเช่นกัน 4. ความบกพร่องของการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ภายในสถาบันฯ โดยผู้วิจัยพบว่าปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญมาก

ประการหนึ่งคือการที่บุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับเรื่อง ของการประกันคุณภาพการศึกษา อันเนื่องมาจากการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ดี/เพียงพอ ทั้งในระดับคณะและระดับสถาบันฯ 5. ยังไม่มีการแต่งตั้งบุคลากร คณะกรรมการ และองค์กรกลางที่มีความรู้ความสามารถเข้ามารับผิดชอบการจัดดำเนินงานด้านนี้โดยเฉพาะ 6. ลักษณะที่แตกต่างกันของหน่วยงานหรือคณะ ได้ส่งผลกระทบให้ความก้าวหน้าของกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันเช่น คณะที่ก่อตั้งมานานมีความพร้อมทางด้านบุคลากรและงบประมาณมีแนวโน้มที่ชัดเจนที่จะก้าวหน้ามากกว่าคณะเพิ่งก่อตั้งเป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ผลการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์ (Analytical Research) โดยมีรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. แหล่งข้อมูลการศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่นำมาศึกษา คือ รายงานผลการดำเนินงานการประเมินคุณภาพการศึกษาคณะวิทยาการจัดการ ประจำปี พ.ศ.2557-2559 ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ประจำปี พ.ศ.2557-2559 ซึ่งประเด็นที่บันทึก ได้แก่ รายงานผลการประเมินคุณภาพ รายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา ดังแสดงในภาคผนวก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยประสานงานกับโครงการจัดตั้งกองมาตรฐานวิชาการและประกันคุณภาพการศึกษา

2. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารรายงานผลการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการจัดการ ปีการศึกษา 2557-2559 และข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาแล้วนั้น ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากรายงานผลการประเมินประกันคุณภาพ ของคณะวิทยาการจัดการ ปีการศึกษา 2557-2559 โดยนำคะแนนที่ได้ในแต่ละปีมาเปรียบเทียบกัน แล้วคำนวณหาค่าความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์จุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนา ของแต่ละองค์ประกอบ โดยนำข้อมูลที่ความสอดคล้องกันมารวบรวม และสรุปเป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการบรรยาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม นำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานจากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557-2559

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาของแต่ละองค์ประกอบ ในปีการศึกษา 2557-2559 ผลการวิเคราะห์

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานจากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557-2559

การวิเคราะห์ผลการประเมินประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบ มีคะแนนการประเมินที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังรายละเอียดในตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ในปีการศึกษา 2557 มีคะแนนการประเมิน 3.63 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.60 ส่วนในปีการศึกษา 2558 มีคะแนนการประเมิน 3.98 คิดเป็นร้อยละ 79.60 มี และในปีการศึกษา 2559 มีคะแนน 4.16 คิดเป็นร้อยละ 83.20

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557-2559 จำแนกตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพคณะ	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
	คะแนนเฉลี่ยแต่ละตัวบ่งชี้		
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต			
1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	1.92	2.97	3.06
1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	2.50	2.93	3.39
1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	2.23	1.82	2.61
1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	0.00	0.00	0.00
1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	5.00	5.00	5.00
1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	5.00	4.00	5.00
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 1	2.78	2.79	3.18

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพคณะ	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
	คะแนนเฉลี่ยแต่ละตัวบ่งชี้		
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย			
2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	5.00	5.00	5.00
2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	5.00	5.00	5.00
2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	4.50	5.00	5.00
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 2	4.83	5.00	5.00
องค์ประกอบที่ 3การบริการวิชาการ			
3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	5.00	5.00	5.00
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 3	5.00	5.00	5.00
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม			
4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	4.00	5.00	5.00
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 4	4.00	5.00	5.00
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารและการจัดการ			
5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ	4.00	5.00	5.00
5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร	3.00	5.00	5.00
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 5	3.50	5.00	5.00
เฉลี่ยคะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบ	3.63	3.98	4.16

จากตารางที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ภาพรวม จำแนกตามรายองค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต พบว่า มีคะแนนเพิ่มขึ้น เนื่องจาก หลักสูตรมีความเข้าใจและเตรียมความพร้อมรับการตรวจประเมินได้เป็นอย่างดี และคณะวิทยาการจัดการได้มีการสนับสนุนให้อาจารย์ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น จึงทำให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบ 2 การวิจัย พบว่า ระดับคะแนนอยู่ในระดับที่สูงและคงที่ เนื่องจาก คณาจารย์มีผลงานวิจัยจำนวนมากและการทำตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ พบว่า มีคะแนนอยู่ในระดับสูงทั้งสามปีการศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม พบว่า มีคะแนนเพิ่มขึ้นแสดงให้เห็นถึงการมุ่งมั่นพัฒนาผลการประเมิน

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ พบว่า มีคะแนนที่สูงขึ้นและคงที่มีการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากผลคะแนนทั้งห้าองค์ประกอบส่งผลทำให้คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้นในทุกๆปีการศึกษา ดังนี้ ในปีการศึกษา 2558 มีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 7.00 จากปีการศึกษา 2557 และในปีการศึกษา 2559 มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.60 จากปีการศึกษา 2558

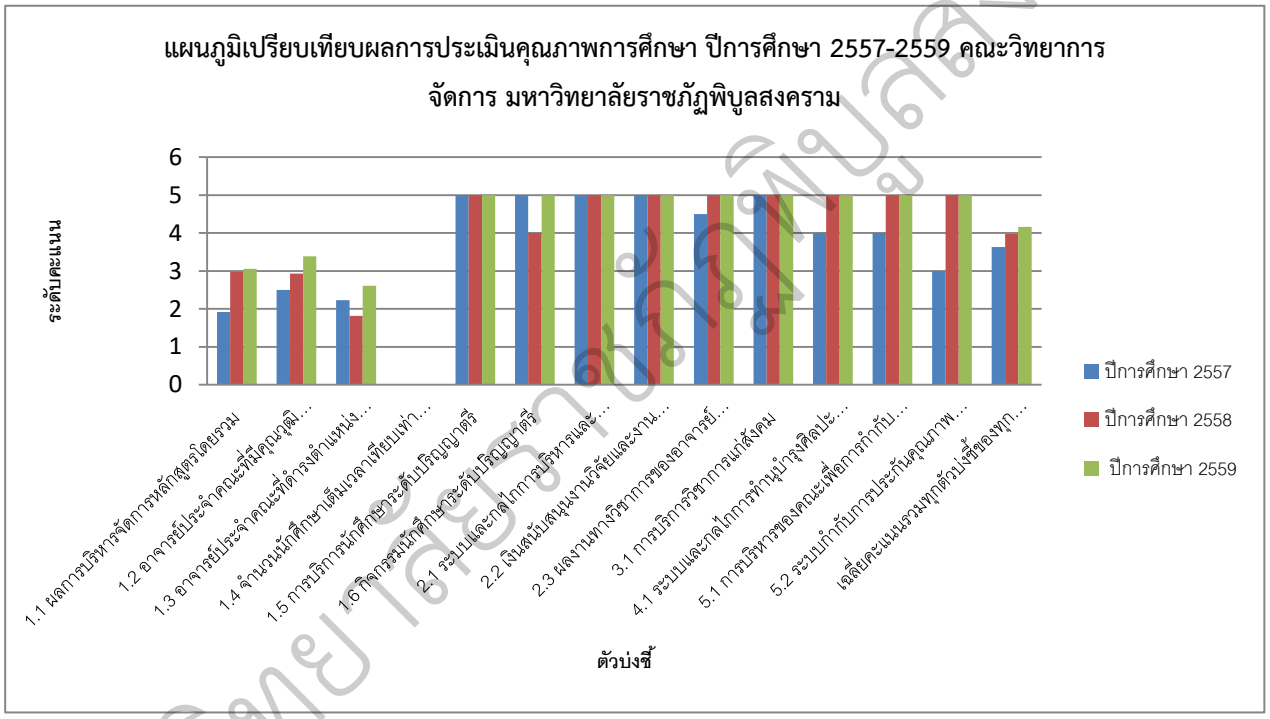

แผนภูมิ 1 : แสดงผลการเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557-2559 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาของแต่ละองค์ประกอบ ในปีการศึกษา 2557-2559

จากการรวบรวมรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะวิทยาการจัดการ ปีการศึกษา 2557-2559 จากคณะกรรมการตรวจประเมินประกันคุณภาพ ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ตารางที่ 2 แสดงจุดเด่นของแต่ละองค์ประกอบ ในปีการศึกษา 2557-2559

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต	- คณะมียุทธศาสตร์ในการพัฒนาหลักสูตรที่มีความพร้อมไปสู่ประชาคมอาเซียนที่ชัดเจน - อาจารย์มีความใกล้ชิดนักศึกษา ดูแลนักศึกษาเป็นอย่างดีส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษา	- คณะได้แยกศูนย์ S.O.S มาให้บริการให้กับนักศึกษาในระดับคณะทำให้นักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารที่มีประโยชน์ แต่ทั้งนี้ในกระบวนการประเมินคุณภาพการให้บริการของศูนย์ S.O.S.ควรสังเคราะห์ให้มีความครอบคลุมประเด็นในการประเมิน ซึ่งจะทำให้ข้อคำถามลดน้อยลง	- คณาจารย์ส่วนใหญ่มีจิตวิญญาณความเป็นครูสูง ใส่ใจดูแลนักศึกษาทั้งเรื่องการเรียนการสอนและ การใช้ชีวิต - มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่เข้มแข็ง โดยมีกระบวนการให้คำปรึกษาที่ใส่ใจทุกรายละเอียดของการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะการจัดตั้งศูนย์ SOS ของคณะที่มีการมอบหมายอาจารย์ที่รับผิดชอบอย่าง ชัดเจน จัดสถานที่เพื่อให้นักศึกษาเข้ามาปรึกษาได้อย่างสะดวก เพื่อให้นักศึกษาได้จบไปเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย	-	-	คณะมีกระบวนการจัดการความรู้จากผู้มีประสบการณ์ ทั้งในประเด็นทุนวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ จนทำให้มีผลการดำเนินงานด้านการวิจัยอย่างก้าวกระโดด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
			บุคลากรมีศักยภาพในการหาแหล่งทุนวิจัย และมีการกระจายทุนวิจัยไปยังทุกศาสตร์สาขาวิชาอย่างครบถ้วน
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ			- คณะมีกระบวนการนำโครงการบริการวิชาการไปใช้ประโยชน์ ที่ชัดเจน โดยการบรูณาการกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งให้นักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโครงการบริการวิชาการ ร่วมทั้งบทบาทในการทำหน้าที่วิทยากร รวมถึงชุมชนผู้รับบริการได้ความรู้ในการพัฒนาชุมชน แต่ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลกระทบอย่างเห็นได้ชัด ควรจะส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแก่ชุมชนสังคม บูรณาการกับการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้นอกห้องเรียน และเป็นการต่อยอดงานวิจัยในอนาคต
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	-	-	คณะมีช่องทางในการเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ	-	-	- คณะเปิดโอกาสให้บุคลากรทุกภาคส่วนได้แสดงความคิดเห็นในการพัฒนาคณะ โดยอาศัยความร่วมมือการดำเนินงานระหว่างคณะกับหลักสูตร และระหว่างหลักสูตรกับหลักสูตร มี วัฒนธรรมการทำงานร่วมมือกันทำงานแบบครอบครัว มีความอบอุ่น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมถึงมีกระบวนการบริหารจัดการโดยอาศัยความร่วมมือการ ดำเนินงานระหว่างคณะกับหลักสูตรและหลักสูตรกับหลักสูตร ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัด เช่น ผลงานวิจัยที่กระจายไปในทุกหลักสูตร และมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด -คณะส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนาคณาจารย์ได้อย่างเต็มศักยภาพ มีกระบวนการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาบุคคลรายบุคคล

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
			ทั้งฝ่ายวิชาการและฝ่ายสนับสนุน รวมถึงการสนับสนุนทรัพยากรสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ -คณะมีกระบวนการพัฒนาคณาจารย์ โดยเชื่อมโยงกับการสร้างแรงบันดาลใจ โดยการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ หรือประสบความสำเร็จ เช่น ศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ มาร่วมถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับคณาจารย์ ทำให้อาจารย์เกิดแรงกระตุ้นในการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ จนนำไปสู่การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาที่เพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาได้ให้แนวทางเสริมและจุดเด่นแก่หน่วยงานทุกรอบปีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อนำมากำหนดเป็นแนวทางดำเนินงานในรอบปีถัดไป สำหรับการวิเคราะห์ตนเอง คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม สามารถสรุปรายละเอียดได้ ดังนี้

จากตารางที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ภาพรวม จำแนกตามรายองค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต พบว่า คณะวิทยาการจัดการมีจุดแข็งในเรื่องการการผลิตบัณฑิตที่ชัดเจน แสดงให้เห็นว่ามีความพร้อมในการผลิตบัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติ มีความพร้อมที่ออกไปสู่โลกของการทำงานต่อไป

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย พบว่า ในปีการศึกษา 2559 คณะวิทยาการจัดการได้มีการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยจนมีผลงานที่ก้าวกระโดด ส่งผลทำให้มีจุดเด่นในเรื่องของของงานวิจัยอย่างชัดเจน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ พบว่า ในปีการศึกษา 2559 คณะวิทยาการจัดการ มีจุดเด่นในด้านการบริการวิชาการเนื่องจากในการจัดการเรียนการสอน ได้ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารจัดโครงการบริการวิชาการ ซึ่งการที่นักศึกษาได้เรียนรู้นอกห้องเรียนถือเป็นการให้นักศึกษาได้มีกระบวนการเรียนรู้สู่บัณฑิตนักปฏิบัติอย่างมืออาชีพ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พบว่า ในปีการศึกษา 2559 คณะวิทยาการจัดการมีการเผยแพร่ศิลปะ และวัฒนธรรมผ่านทางสื่อออนไลน์ และจดหมายข่าวเสียงแก้วของคณะวิทยาการจัดการจึงส่งผลทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ พบว่า การบริหารจัดการของคณะวิทยาการจัดการ มีการกำกับติดตามผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทุกหลักสูตร และการช่วยเหลือหรือสนับสนุนหลักสูตรให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ขับเคลื่อนให้หน่วยงานบรรลุตามเป้าหมาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและประสิทธิภาพของหน่วยงานให้มากขึ้น

ตารางที่ 3 แสดงจุดที่ควรพัฒนาของแต่ละองค์ประกอบ ในปีการศึกษา 2557-2559

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต	- คณะควรจัดกิจกรรมการทุกด้านที่จัดให้กับนักศึกษาของคณะควรดำเนินการเองเป็นหลักเนื่องด้วยศาสตร์ของแต่ละสาขาวิชามีความแตกต่างกัน โดยจัดทั้งในภาพรวมของคณะและแยกตามหลักสูตรสาขาวิชา และคณะควรกำกับติดตามในการให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาที่จะเข้าสู่การทำงานในการจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมควรแยกระหว่างการเตรียมความพร้อมฝึกงาน และการเตรีย	- ในกระบวนการประเมินคุณภาพการจัดกิจรรมและการบริการควรสะท้อนให้ครบทั้ง 3 ด้าน และควรมีการจัดทำเป็นข้อคำถามปลายเปิดเพื่อทราบความคิดเห็นของนักศึกษาเพิ่มเติมและนำไปพัฒนาปรับปรุงได้ตรงประเด็นอย่างชัดเจนรวมถึงควรระบุกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการประเมินเพื่อให้สอดคล้องกับผลการประเมินดังกล่าว - ในการจัดกิจกรรมให้	- คณะควรมีฐานข้อมูลสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และมีผลสะท้อนคุณภาพของสถานประกอบการจากรุ่นพี่ เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกสถานประกอบการที่มีความเหมาะสม ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ - ควรพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้มากขึ้น โดย กิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือสอดแทรกความรู้ในรายวิชา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
	ความพร้อมก่อนจบการศึกษา โดยสามารถอบรมในช่วงหลังกิจกรรมนำเสนอหลังฝึกงาน - ในการประเมินข้อมูลในการให้บริการแต่ละด้าน คณะควรดำเนินการประเมินเอง เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อการนำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงในการให้บริการด้านต่าง ๆ ของคณะได้อย่างตรงจุด - ในการจัดโครงการเตรียมก่อนทำงาน เช่น เตรียมความพร้อมในการสอบรับราชการ อบต. และ กพ. ควรมีการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 รวมถึงศิษย์เก่าให้เข้าร่วมให้เป็นไปตามเป้าหมาย เพราะเป็นโครงการที่เป็นประโยชน์ทั้งนักศึกษาและศิษย์เก่าเป็นอย่างยิ่ง - ในการจัดแผนกิจกรรมนักศึกษาควรให้ทุกหลักสูตรเข้ามามีส่วน	ความรู้แก่ศิษย์เก่า ควรสร้างความร่วมมือระหว่างหลักสูตรสาขาวิชา ซึ่งจะเกิดประโยชน์ทั้งต่อนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่า	- คณะควรส่งเสริมให้แต่ละหลักสูตรเข้าร่วมสหกิจศึกษา เพื่อเป็นทางเลือกให้กับนักศึกษา และเกิดประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้รับในการทำงานจริงในอนาคตที่จะได้รับความรู้ตรงตามศาสตร์สาขาวิชามากยิ่งขึ้น - จากการที่คณะได้จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ควรมีกระบวนการกำกับติดตามนักศึกษาในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมตามกระบวนการ PDCA อีกทั้งควรสะท้อนผลการดำเนินงานในการเขียนรายงานประเมินตนเองผล ซึ่งควรจะอธิบายถึงการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนากิจกรรมของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
	ร่วม เพราะเป็นการเชื่อมโยงกับศาสตร์วิชาและบูรณาการกับการบริการวิชาการ โดยเฉพาะในภาพส่วนการจัดกิจกรรมของคณะและของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจจะมีการแต่งตั้งนักศึกษาเข้ามาเป็นคณะกรรมการเพื่อเข้ามาสู่กระบวนการมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน		
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย	- คณะควรพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการวิจัยของคณะ เพื่อประโยชน์นำไปสู่ฐานข้อมูลในการตัดสินใจ	- คณะควรวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลด้านการวิจัย โดยมีลักษณะเป็นรายงานสรุปผลด้านการวิจัยใน แต่ละมติของผลงานวิจัย เพื่อให้ได้ระบบสารสนเทศของคณะที่นำไปสู่การบริการการตัดสินใจ และนำไปสู่การพัฒนาประเด็นต่าง ๆ ด้านการวิจัยตามที่ควรดำเนินการพัฒนาปรับปรุงตามข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้รายงาน	-
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ	-	- คณะมีการให้บริการวิชาการแบบให้เปล่าในทุกโครงการ	-

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
	-	ซึ่งแท้จริงแล้วคณะมีศักยภาพของอาจารย์ที่หลากหลายศาสตร์ตามความต้องการของผู้รับบริการ ดังนั้นควรพัฒนาในด้านการสรรหารายได้ให้กับคณะ โดยเก็บค่าลงทะเบียน - ควรมีการกำกับติดตามและประเมินความสำเร็จของการให้บริการวิชาการที่ได้ลงสู่ชุมชน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและยังยืนในชุมชนนั้น ๆ เพื่อขยายผลไปยังชุมชนอื่น ๆ	
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	-	-ในการประเมินผลความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ความสำเร็จวัตถุประสงค์ของแผน ในส่วนของการบูรณาการในรายวิชาควรระบุให้ชัดเจนว่ามีรายวิชาใดบ้างที่มีการบูรณาการ	-
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ	- คณะควรมีกระบวนการสำรวจความต้องการของหลักสูตรสาขาวิชาในสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - คณะควรมีการการจัดทำ SWOT ที่	- คณะควรมีการรายงานความคุ้มค่าให้ชัดเจน เพื่อสะท้อนไปยังประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิตและโอกาสในการแข่งขัน และเกิดประโยชน์ในเชิงบริหารงานในภาพรวมที่สะท้อนยัง	-

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
	เชื่อมโยงไปยังแผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปี -คณะควรวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น กับความเสี่ยง ออกจากกัน ว่าประเด็นที่วิเคราะห์เป็นปัญหาหรือ เป็นความเสี่ยงที่แท้จริง	ต้นทุนในทุกหลักสูตร -ในการวิเคราะห์การความเสี่ยงควรระบุสาเหตุให้ชัดเจนว่าเกิดจากปัจจัยภายนอกอย่างไร อีกทั้งควรพึงระวังระหว่าง “ความเสี่ยง” และ “ปัญหา -ในการจัดการความรู้นอกเหนือมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการรวบรวมองค์ความรู้แล้วควรมีกระบวนการเผยแพร่ให้เข้าถึงไปยังบุคลากรที่ชัดเจนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ เช่น การจัดทำเป็นประกาศเพื่อเป็นแนวปฏิบัติที่ชัดเจน	

ทั้งนี้ คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะและจุดที่ควรพัฒนาแก่หน่วยงานทุกรอบปีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อนำมากำหนดเป็นแนวทางปรับปรุงการดำเนินงานในรอบปีถัดไป สำหรับการวิเคราะห์ตนเองตามข้อเสนอแนะดังกล่าว พบว่า คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ยังต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ ดังนี้

จากตารางที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ภาพรวม จำแนกตามรายองค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต พบว่า ทั้งในปีการศึกษา 2557 -2559 คณะวิทยาการจัดการยังขาดแผนการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อจัดเก็บสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา และการจัดอบรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เช่น ภาษาอังกฤษและการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในสำนักงาน เพื่อให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงานและให้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งทางคณะดำเนินการ ปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างความเข้าใจในการดำเนินกิจกรรมต่อไป

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย พบว่า ทั้งในปีการศึกษา 2557 และ 2558 คณะวิทยาการจัดการยังมีการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยค่อนข้างน้อยและยังขาดการพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการวิจัย ส่งผลทำให้มีจุดที่ควร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

พัฒนาในเรื่องของของงานวิจัย จึงควรสร้างระบบและหาแนวทางในการบริหารงานได้เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ พบว่า ในปีการศึกษา 2558 คณะวิทยาการจัดการ ยังขาดการส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ และบุคลากรพัฒนาทักษะด้านวิชาการและวิชาชีพ เพื่อให้มีศักยภาพสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการ รวมถึงการบริหารจัดการหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พบว่า ในปีการศึกษา 2558 คณะวิทยาการจัดการควรนำข้อเสนอแนะไปกำหนดค่าเป้าหมาย ตัวบ่งชี้ ตามวัตถุประสงค์ของแผนที่ชัดเจน

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ พบว่า ในปีการศึกษา 2557 และ 2558 คณะวิทยาการจัดการควรมีโครงการที่เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกภาคส่วนได้แสดงความคิดเห็นในการพัฒนาคณะ โดยอาศัยความร่วมมือการดำเนินงานระหว่างคณะกับหลักสูตร และระหว่างหลักสูตรกับหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกปี

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ผลการประเมินงานประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557- 2559 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา

โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบบันทึกข้อมูลรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ประจำปีการศึกษา 2557-2559 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงค่าความถี่ การหาค่าร้อยละ และการสรุปบรรยายความ ผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลการประเมินงานประกันคุณภาพ จากแบบบันทึกข้อมูล โดยการแจกแจงค่าความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

ผลการประเมินประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557 – 2559 มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ทุกองค์ประกอบมีคะแนนการประเพิ่มขึ้นในทุกปี เนื่องจากมีการขับเคลื่อนให้ประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพและเข้มแข็ง การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรทุกระดับ และเป็นมาตรฐานเดียวกัน ตลอดจนการสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้สามารถกำหนดแนวทางที่เหมาะสมกับตนเอง จึงส่งผลทำให้คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้นในทุกๆปีการศึกษา โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบในปีการศึกษา 2557 มีคะแนนการประเมิน 3.63 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.60 ส่วนในปีการศึกษา 2558 มีคะแนนการประเมิน 3.98 คิดเป็นร้อยละ 79.60 มี และในปีการศึกษา 2559 มีคะแนน 4.16 คิดเป็นร้อยละ 83.20 โดยพบว่าการเปลี่ยนแปลงของผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในดังกล่าว แม้ว่าจะไม่ใช่ผลการประเมิน ที่เป็นแบบก้าวกระโดด แต่เรียกได้ว่ามีแนวโน้มของพัฒนาการที่คงที่และเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ จะเห็นได้ว่าในปีการศึกษา 2558 มีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 7.00 จากปีการศึกษา 2557 และในปีการศึกษา 2559 มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.60 จากปีการศึกษา 2558

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ผลการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคะแนนประเมินประกันคุณภาพการศึกษา พบว่าระดับคะแนนสูงขึ้นในทุกๆปี เนื่องจาก คณะมีระบบและกลไกที่ดีในการพัฒนาคณาจารย์ด้านการวิจัย ทั้งจากกระบวนการจัดการความรู้ การสร้างแรงบันดาลใจ การส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ ทำให้เกิดผลการดำเนินงานที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีโครงการบริการวิชาการที่ลงสู่ชุมชน สนองตอบต่อความต้องการของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ชุมชนอย่างแท้จริง และบูรณาการเชื่อมโยงกับการพัฒนานักศึกษาให้มีประสบการณ์ตรงตามศาสตร์สาขาวิชา แต่คณะควรกำหนดพื้นที่เป้าหมายในการให้บริการวิชาการแก่สังคม แล้วนำไปสู่กับพัฒนาชุมชน อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของลักขณา จาตกานนท์ และคณะ (2554 : บทคัดย่อ) เกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารงาน ประกันคุณภาพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเสนอแนะให้ปรับปรุงวิธี บริหารจัดการงานที่ทำให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้บริหารในระดับคณะ ได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรค เพื่อทำการจัดลำดับปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข ซึ่งอาจทำได้โดยการพิจารณาเวลาที่ใช้ในการแก้ไข ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และความยากง่ายในการแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ซึ่งสามารถนำไปต่อยอดเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การกำหนดแนวปฏิบัติที่ดีในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในนั้น อาจทำให้การปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านของคะแนนผลการประเมินคุณภาพ ความตรงต่อเวลา และประเด็นอื่น ๆ เพื่อนำเสนอเป็นหน่วยงานตัวอย่างสำหรับหน่วยงานอื่น ๆ ในการประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป

2. เมื่อทราบผลการดำเนินงานตามแผนงานแล้ว เมื่อเริ่มวางแผนใหม่อีกครั้งก็จะมีข้อมูลสารสนเทศที่ชัดเจนเที่ยงตรง และเป็นปัจจุบัน สามารถเป็นเครื่องมือในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติให้ผลงานเป็นไปตามแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมุ่งที่จะตอบคำถามหลักว่าในการดำเนินงานนั้นหรือไม่ได้ผลตรงตามที่กำหนดหรือไม่ ข้อมูลจากการติดตามจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเร่งรัดให้งานดำเนินไปตรงตามเป้าหมายของแผนงานแล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาการติดตามผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บรรณานุกรม

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2547) **การคิดเชิงวิเคราะห์**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ซัดเซสมีเดีย.

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา.(2558).**คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557**.พิมพ์ครั้งที่ 1.นนนบุรี: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม .(2557).**รายงานผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา**.พิษณุโลก: ,มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม .(2558).**รายงานผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา**.พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม .(2559).**รายงานผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา**.พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

จุฑารัตน์ วิทยาขาว. (2541). การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา : ศึกษากรณีการนำนโยบาย ไปปฏิบัติในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วิทยานิพนธ์ ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิติธร ปิลวาสน์. 2556. การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance in Education). ค้นวันที่ 9 มิถุนายน 2557 จาก http://taamkru.com/th/การประกันคุณภาพการศึกษา.

วราภรณ์ บุญเจียม. 2546. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ผลการประเมินภายนอกเพื่อพัฒนาคุณภาพของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2547). ทฤษฎีการประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมคิด พรมจุ้ย (2542). เทคนิคการประเมินโครงการ. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. 2555. ความหมายและความสำคัญของการ ประกันคุณภาพ. ค้นวันที่ 9 มิถุนายน 2557 จาก http://arit.chandra.ac.th/sar/meaning.pdf.

สุลัดดา ศรีโท (2550) “การพัฒนาระบบการจัดการฐานข้อมูลและสารสนเทศใน การประกันคุณภาพภายในเพื่อพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับสถานศึกษาอาชีวศึกษา จังหวัดขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อุทุมพร จามร(2543).การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา.กรุงเทพมหานคร:.ฟันนี่พับบลิซชิ่ง.

อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์. 2540.แนวคิดในการประกันคุณภาพทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการประกันคุณภาพ:รูปแบบและแนวทางในระดับอุดมศึกษา.กรุงเทพมหานคร:ภาควิชาอุดมศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

(QualityAssessment) เล่มที่ ป 01(พฤศจิกายน 2543) (ออนไลน์). สืบค้นจาก
http://pioneer.chula.ac.th/~jutumpor/qadocument.html [27พฤศจิกายน 2549]
Cuttance, P.1993. Quality Assurance and Quality Management : Complentary but Different
Function. Evaluation news & comment. F

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน ปีการศึกษา.....

คณะ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

(ข้อมูล ณ วันที่.....)

วันที่รับการประเมิน : วันที่ .....เดือน..... พ.ศ.....

โดย

คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ระดับคณะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

1. บทสรุปสำหรับผู้บริหารโดยคณะกรรมการ

ในปีการศึกษา..... **คณะ.....** มีผลประเมินคุณภาพภายใน

ในภาพรวมอยู่ในระดับ **คุณภาพ.....** โดยมี**คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ .....** และเมื่อจำแนกเป็นชนิดตัวบ่งชี้พบว่า

1) ตัวบ่งชี้ที่เป็นปัจจัยนำเข้า(Input)	มีผลประเมินอยู่ในระดับ	**คุณภาพ.....**
	มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	**.....**
2) ตัวบ่งชี้ที่เป็นกระบวนการ(Process)	มีผลประเมินอยู่ในระดับ	**คุณภาพ.....**
	มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	**.....**
3) ตัวบ่งชี้ที่เป็นผลลัพธ์(Output)	มีผลประเมินอยู่ในระดับ	**คุณภาพ.....**
	มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	**.....**

และเมื่อจำแนกเป็นรายองค์ประกอบพบว่า

1) องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต	มีผลประเมินอยู่ในระดับ	**คุณภาพ.....**
	มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	**.....**
2) องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย	มีผลประเมินอยู่ในระดับ	**คุณภาพ....**
	มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	**.....**
3) องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ	มีผลประเมินอยู่ในระดับ	**คุณภาพ...**
	มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	**.....**
4) องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงฯ	มีผลประเมินอยู่ในระดับ	**คุณภาพ.....**
	มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	**.....**
5) องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ	มีผลประเมินอยู่ในระดับ	**คุณภาพ...**
	มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	**.....**

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

2. **มีข้อเสนอแนะในภาพรวมดังนี้**

จุดเด่น/แนวทางเสริมจุดแข็ง

1.....

2.....

3.....

จุดที่ควรพัฒนา

1.....

2.....

3.....

แนวปฏิบัติที่ดี (ถ้ามี)

1.....

2.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

3. รายนามคณะผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1. ..... ประธานกรรมการ

( )

2. ..... กรรมการ

( )

3. ..... กรรมการ

( )

4. ..... กรรมการและเลขานุการ

( )

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

4. บทนำ

3.1 สรุปข้อมูลพื้นฐานของคณะ (จุดเน้น, ข้อมูลโดยย่อ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 ผลการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผลการประเมินปีที่ผ่านมา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

5. วิธีการประเมิน

4.1 การวางแผนและการประเมิน (ก่อน ระหว่าง และหลังการตรวจเยี่ยม)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4.2 วิธีการตรวจสอบและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

6. ผลการประเมิน

ตาราง ป 1 สรุปผลการดำเนินงานและการประเมินตนเองตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้

ประเภทสถาบัน ☑ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน (ตัวตั้ง/ตัวหาร,ผลลัพธ์)		คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต					
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ย.....		ค่าเฉลี่ย.....		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละ.....		ร้อยละ.....		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ.....		ร้อยละ.....		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	ร้อยละ.....		ร้อยละ.....		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี					
ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี					
			ค่าเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 1		

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน (ตัวตั้ง/ตัวหาร,ผลลัพธ์)	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย				
		ค่าเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 2		
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม				
		ค่าเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 3		
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม				
		ค่าเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 4		

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน (ตัวตั้ง/ตัวหาร,ผลลัพธ์)	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับติดตามการประกันคุณภาพหลักสูตร				
		ค่าเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 5		
ค่าคะแนนเฉลี่ยทุกองค์ประกอบ				

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

7. ตาราง ป 2 ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับคณะ

องค์ประกอบคุณภาพ	จำนวนตัวบ่งชี้	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน 0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 – 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 – 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
		I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
1	6					
2	3					
3	1	-		-		
4	1	-		-		
5	2	-		-		
รวม	**13**	4	7	2		
ผลการประเมิน						

*ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรทุกหลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

8. รายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา

องค์ประกอบที่ 1 : การผลิตบัณฑิต

จุดเด่น / แนวทางเสริม
จุดที่ควรพัฒนา / ข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบที่ 2 : การวิจัย

จุดเด่น / แนวทางเสริม
จุดที่ควรพัฒนา / ข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบที่ 3:การบริการวิชาการ

จุดเด่น / แนวทางเสริม
จุดที่ควรพัฒนา / ข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบที่ 4 : การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

จุดเด่น / แนวทางเสริม
จุดที่ควรพัฒนา / ข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

องค์ประกอบที่ 5 : การบริหารจัดการ

จุดเด่น / แนวทางเสริม
จุดที่ควรพัฒนา / ข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

ชื่อ-นามสกุล	:	นางสาวหรรษา สันติวิไลลักษณ์
ตำแหน่ง	:	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
สังกัด	:	คณะวิทยาการจัดการ
ระดับการศึกษา	:	ปริญญาตรี (บธ.บ) บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ประสบการณ์ในการทำงาน/การวิจัย	:	-
สถานที่ติดต่อ	:	156 หมู่ 5 ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000 หมายเลขโทรศัพท์ : 055-267103, 080-5066641 โทรสาร : 055-267103 E-mail : s_hansa@hotmail.com

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม